

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 74, BR. 52.

BETL KRIK, MIČ., DECEMBAR 28, 1897.

CEO BR., 2252.

ALONZO T. JONES

GOSPODNJI DOLAZAK

JOVAN Krstitelj je objavio dolazak Mesije. Rekao je Jevrejima da je dolazak Mesije bio toliko blizu da oni kojima je tada propovedao moraju da ga očekuju, moraju da ga traže, i moraju verovati u njega kada treba da se pojavi.

Postojalo je, zaista, u to vreme opšte očekivanje Mesije. Kako je sam Jovan propovedao, „narod je bio u iščekivanju i svi su u srcima razmišljali o Jovanu, ne bi li možda on bio Hrist.“ Upitan je, „Da li si ti Mesija?“ „I priznao je on; i nije porekao, nego je priznao: 'Ja nisam Mesija.'“ Rekli su mu ponovo, „Dakle, šta?... Šta ti kažeš o sebi? On je rekao: 'Ja sam glas jednog koji viče u pustinji: 'Poravnajte put Gospodu', kao što je rekao prorok Isaija.“ I „Jovan je krstio krštenjem pokajanja govoreći narodu neka veruje u onog koji dolazi posle njega, to jest u Hrista Isusa.“

Međutim, kada je Jovan bio neko vreme u zatvoru, i očekivao svaki dan da bude pogubljen, poslao je dvojicu od svojih učenika da pitaju Isusa, „Jesi li ti onaj koji treba doći ili da čekamo drugog?“ A upravo u taj sat ozdravio je mnoge od njihovih slabosti i muka, i od zlih duhova, a mnogima koji su bili slepi podario je vid. Odgovarajući im, Isus je rekao: 'Idite i javite Jovanu šta ste videli i čuli: da slepi gledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi se podižu, siromašnima se propoveda jevanđelje.'“

Ne samo da je dao činjenicu „propovedanja jevanđelja siromašnima“ kao jedan od velikih dokaza da je on bio Mesija; već ju je takođe dao kao jedan od velikih dokaza da je on bio Mesija koji je tada trebao da dođe, i kojeg je Jovan propovedao kao onog u kojeg narod treba da veruje kako bi bio spašen. Taj detalj, tada,—da je on bio pravi Mesija, koji je bio najavljen kao tada dolazeći,—je poseban u toj komunikaciji između njega i Jovana.

Jovan je verovao svim svojim srcem, i propovedao je svom svojom snagom, da je Hrist tada dolazio. Međutim, za to vreme, to nije bilo dovoljno, zato što je postojalo opšte očekivanje da je tada Mesija dolazio.

Mnogi su tada tražili mesiju da dođe; ali nisu tražili pravu vrstu mesije. Fariseji, sveštenici, književnici, i mnogi iz naroda tražili su mesiju; ali mesija kojeg su oni tražili bio je neko ko je bio samo odraz njihovih sopstvenih svetovnih i sebičnih

ambicija; i svako ko ne bi zadovoljio njihova sopstvena ambiciozna gledišta u ovome, ne bi bio prihvaćen od njih kao mesija. Prema tome, iako su tražili mesiju, ipak pošto ga nisu tražili na ispravan način, i nisu tražili ispravnu vrstu čoveka, oni, u stvarnosti, uopšte nisu tražili Mesiju. Jovan Krstitelj, prema tome, nije propovedao samo da je Mesija tada dolazio, već i takođe da je Mesija čiji dolazak je propovedao bio pravi Mesija.

I sada u tami i sumornosti zatvora, i u svakodnevnom očekivanju smrti, saletan sa iskušenjima i obeshrabrenjima Sotone, Jovan je želeo dokaz od Isusa da je on bio Onaj pravi kojeg je propovedao, i koji je trebao da dođe. Želeo je sigurno da zna da on sam nije otišao ispred prave Gospodnje poruke; ali sve to što je on propovedao bilo je sigurno istinito, i bilo je ispunjeno samo u Isusu, bez da je tu bio „drugi“ da bude tražen.

Isus je dao Jovanu željeni i siguran dokaz što je tražio; i u njemu kao suštinski deo njega, bilo je, „Siromašnima se propoveda jevanđelje.“ Prema tome oni koji su, na taj dan, tražili Mesiju koji bi propovedao jevanđelje siromašnima, koji bi pokazao druženje sa poniznima, koji bi podigao pale, koji bi tražio prognane i napuštene, i koji bi primio grešnike,—oni koji su tražili takvog Mesiju kao tog, tražili su pravog Mesiju.

Ovaj dokaz o Isusovom Mesijanstvu je dobar za sva vremena; jednako je dobar za danas kao što je bio za dan na koji je dat Jovanu. Danas postoje mnogi koji su, u prošlim vremenima, verovali sa svim svojim srcem, i objavljivali svom svojom snagom, da Gospod dolazi; tražili su ga, i očekivali su ga da dođe. Međutim kako se činilo da odugovlači, i kako su opasnosti, i pokvarenost, i tama poslednjih dana pritislili, pojačani iskušenjima i obeshrabrenjima od Sotone, koji deluje sa velikom silom jer zna da ima još malo vremena, ove drage duše, takođe, kao taj drugi koji je revnosno objavio njegov dolazak, bile su navedene da se pitaju, Da li on zaista dolazi? Da li smo bili previše revnosni? Da li smo objavljivali previše snažno da on dolazi? Da li smo otišli ispred prave Gospodnje poruke? Da li je ovo zaista poruka o njegovom dolasku? Da li on stvarno dolazi kao odgovor na ovu poruku, i kao ispunjenje naše objave?

Da li si ti jedan od njih? Da li su ova pitanja prošla kroz tvoj um? Draga dušo, budi dobre volje: reč i dokaz dolazi tebi, kao što su došli Jovanu; i preko njegove crkve ova reč i dokaz služe za primer sada, kao u njegovoj sopstvenoj ličnosti tada,—„Siromašnima se propoveda jevanđelje.“ Hiljade glasova se podižu u Hristovoj sili i

Duhu, i govore, „Duh Gospodnji je na meni, jer me je pomazao da propovedam jevanđelje siromašnima.“ Ovo je Hristov dokaz za tebe danas, kao što je bio za Jovana Krstitelja, da tvoj trud nije uzaludan, da je tvoje objavljivanje njegovog dolaska bilo na vreme i ispravno, da on sam dolazi, i da nema drugog da bude tražen.

Isto tako danas postoje mnogi koji pričaju o dolasku Gospoda, mnogi koji traže dolazak Gospoda; ali, kao i od davnina, njihove sopstvene ambicije i mišljenja toliko su zamračili istinu o tome, da on nikada neće doći kako oni očekuju: prema tome, u stvarnosti, oni ne traže pravog Mesiju u njegovom drugom dolasku; oni ne traže na pravi način njegov dolazak, i tako ne traže pravi dolazak Gospoda.

Sada, mi, sa svim ovim drugima, tražimo dolazak Gospoda. Kako ćemo znati—kako će bilo ko znati—da mi tražimo stvarni, pravi dolazak Gospoda?—Ah! oni koji traže pravi dolazak Gospoda biće posvedočeni od Gospoda Isusa, u ličnosti njegove crkve, da „se siromašnima propoveda jevanđelje.“

Da li, onda, Hristova crkva kojoj pripadaš nosi ovo božansko uverenje? Da li ta crkva, kao crkva, kao Hristovo telo, u ime, i Duha, i Hristove sile, „propoveda jevanđelje siromašnima“? U pogledu ovog zahteva, ne vidiš li predivan značaj činjenice da je sada crkva koju PREGLED I GLASNIK predstavlja, kao Hristova crkva i telo, pozvana fizički da ide „na ulice i gradske trgove,“ i „na puteve i plotove,“ da proširi božanski poziv „siromašnima, i sakatima, i hromima, i slepima,“—jednom rečju, da propoveda jevanđelje siromašnima? On oblači „svoje telo, koje je crkva,“ sa božanskim uverenjima, i tako daje svim ljudima božanski dokaz da on, pravi Mesija, dolazi opet; i da će svi koji traže njegov dolazak, u skladu sa ovim dokazom, tražiti pravi dolazak Gospoda, i tako nikada neće biti posramljeni niti razočarani.

I kada se njegova cela crkva, na njegov poziv, podigne u njegovoj sopstvenoj sili i Duhu, i tako, sa Duhom Gospoda Boga na njoj, propoveda jevanđelje siromašnima, onda, tom istom silom, oči slepih će biti otvorene, gluvi će biti učinjeni da čuju, hromi da hodaju, i mrtvi da ustanu; i ta sila će, bez zadržavanja, jednostavno nabujati u silu i slavu njegovog dolaska.

Hvalite Gospoda, Mesija dolazi. Budite dobre volje: jevanđelje se propoveda siromašnima, i Isus sigurno dolazi. „Spremite se, spremite se, spremite se.“ Gospod dolazi.